ECLI:LV:AT:2021:0721.11519000520.5.L
Lieta Nr. 11519000520, SKK-452/2021
Krimināllietu departaments

Latvijas Republikas Senāts
LĒMUMS
Rīgā 2021.gada 21.jūlijā

Tiesa šādā sastāvā: senatori Anita Poļakova, Aija Branta, Artūrs Freibergs,

iepazinusies ar apsūdzētā /pers. A/ un viņa aizstāves Lienes Šķiņķes kasācijas sūdzībām par Rīgas apgabaltiesas 2021.gada 12.aprīļa spriedumu, atzīst, ka ir pamats atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmo daļu tiesa atsakās ierosināt kasācijas tiesvedību, ja kasācijas sūdzība vai protests neatbilst šā likuma 569., 571., 572.pantā un 573.panta pirmajā daļā minētajām prasībām vai ja kasācijas sūdzība vai protests iesniegts par tiesas nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams.

Kasācijas sūdzībā apsūdzētais /pers. A/ lūdz, ņemot vērā viņa veselības stāvokli un sadarbību ar policiju, noteikt viņam sodu, kas nav saistīts ar brīvības atņemšanu.

Kriminālprocesa likuma 573.panta pirmā daļa noteic, ka nolēmumu tiesiskumu kasācijas kārtībā pārbauda tikai tādā gadījumā, ja kasācijas sūdzībā vai protestā izteiktā prasība pamatota ar Krimināllikuma pārkāpumu vai šā likuma būtisku pārkāpumu.

Senāts atzīst, ka apsūdzētā /pers. A/ kasācijas sūdzībā ietvertais lūgums noteikt viņam ar brīvības atņemšanu nesaistītu sodu nav pamatots ar Krimināllikuma pārkāpumu vai Kriminālprocesa likuma būtisku pārkāpumu.

Kriminālprocesa likuma 569.panta pirmā daļa noteic, ka pārsūdzēšana kasācijas kārtībā ir rakstveida kasācijas protesta vai sūdzības iesniegšana Augstākajā tiesā par tāda apelācijas instances tiesas nolēmuma tiesiskumu, kurš vēl nav stājies spēkā, nolūkā panākt tā atcelšanu pilnībā vai kādā daļā vai arī tā grozīšanu juridisku iemeslu dēļ. Minētā panta trešā daļa noteic, ka kasācijas instances tiesa lietā iegūtos pierādījumus no jauna neizvērtē.

Pamatojot kasācijas sūdzībā pausto lūgumu – atcelt apelācijas instances tiesas spriedumu un nosūtīt lietu jaunai izskatīšanai apelācijas instances tiesā, aizstāve L. Šķiņķe norādījusi, ka tiesa pieļāvusi Krimināllikuma 46.panta un 47.panta pārkāpumu un Kriminālprocesa likuma 12.pantā noteikto cilvēktiesību pārkāpumu. Aizstāves ieskatā, ņemot vērā apsūdzētā veselības stāvokli, to, ka viņš izdarījis mazāk smagu noziegumu, savu vainu atzinis pilnībā, izdarīto nožēlojis, krimināllietas materiālos ir atrodamas ziņas par viņa labprātīgu sadarbību ar izmeklēšanas iestādi un smagāka noziedzīga nodarījuma atklāšanas veicināšanu, viņam bija nosakāms ar brīvības atņemšanu nesaistīts sods.

Senāts konstatē, ka aizstāves L. Šķiņkes kasācijas sūdzībā atkārtoti apelācijas sūdzībā norādītie argumenti par apsūdzētajam /pers. A/ piespriestā soda bargumu.

No apelācijas instances tiesas sprieduma redzams, ka tiesa, izvērtējot apsūdzētā aizstāves apelācijas sūdzības argumentus par soda bargumu un sodu ietekmējošiem apstākļiem, ņēmusi vērā, ka /pers. A/ ir atzinis savu vainu un nožēlojis izdarīto, kas ar pirmās instances tiesas spriedumu saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta otro daļu atzīts par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli. Tāpat apelācijas instances tiesa saskaņā ar Krimināllikuma 47.panta pirmās daļas 4.punktu par apsūdzētā atbildību mīkstinošu apstākli atzinusi to, ka apsūdzētais ar savu rīcību sekmējis citas personas noziegumа atklāšanu. Apelācijas instances tiesa argumentēti atzinusi par pamatotu pirmās instances tiesas secinājumu, ka apsūdzētajam /pers. A/ nosakāms brīvības atņemšanas sods, bet, konstatējot papildu atbildību mīkstinošu apstākli, atzinusi par iespējamu samazināt ar pirmās instances tiesas spriedumu apsūdzētajam noteikto brīvības atņemšanas sodu.

Ievērojot norādīto, Senāts atzīst, ka kasācijas sūdzībā ietvertās norādes uz Krimināllikuma pārkāpumu ir pamatotas ar vēlmi panākt sodu ietekmējošo apstākļu izvērtējumu kasācijas instances tiesā. Atbilstoši Kriminālprocesa likuma 569.panta trešajā daļā noteiktajam kasācijas instances tiesa pierādījumus lietā un sodu ietekmējošos apstākļus no jauna neizvērtē.

Tādējādi konstatējams Kriminālprocesa likuma 573.[1]panta pirmajā daļā paredzētais pamats atteikumam ierosināt kasācijas tiesvedību lietā.

Ievērojot minēto, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 573.panta trešo un piekto daļu un 573.[1]panta pirmo daļu, tiesa

nolēma:

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību.
Lēmums nav pārsūdzams.

A.Poļakova A.Branta A.Freibergs